

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 83/2021-51

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Silviou Bartkovou, Piaristická 6667, Trenčín, proti postupu Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Em 4/2020 a sp. zn. 34 Em 5/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a sťažnostná argumentácia

1. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 83/2021-20 zo 4. februára 2021 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Em 4/2020 a sp. zn. 34 Em 5/2020. V časti, ktorou sťažovateľ namietal porušenie čl. 1 ods. 1 ústavy a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom okresného súdu v napadnutom konaní, ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplývajú tieto skutočnosti:

« [REDACTED] som otcom maloletej [REDACTED], [REDACTED]. Matkou maloletej je [REDACTED], [REDACTED].

Matka maloletej dňa 06.08.2020 podala na Okresnom súde Piešťany návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci starostlivosti súdu o mal. [REDACTED], [REDACTED].

Vec bola postúpená Okresnému súdu Trenčín ako miestne príslušnému, ktorému bol súdny spis doručený dňa 13.08.2020 a je vedená pod sp.zn.34P/85/2020.

Sťažovateľ som, ako otec maloletej, dňa 10.08.2020 podal na Okresnom súde Trenčín návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci starostlivosti súdu o mal. [REDAKOVANÉ], nar.12.09.2018. Vec je vedená Okresným súdom Trenčín pod sp.zn. 32P/196/2020.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/196/2020-66 zo dňa 18.08.2020 bolo konanie vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 32P/196/2020 a konanie vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 34P/85/2020 spojené na spoločné konanie a ďalej je vedené pod sp.zn. 32P/196/2020, nakoľko tieto konania spolu skutkovo súvisia a týkajú sa tých istých účastníkov konania.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/196/2020-118 zo dňa 25.08.2020, ako súdu I. inštancie, bolo nariadené neodkladné opatrenie nasledovného znenia:

1. Nariaďuje sa neodkladné opatrenie:

„I. Matke dieťaťa [REDAKOVANÉ] sa dočasne, do rozhodnutia vo veci samej o rozvod manželstva a o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, ukladá povinnosť odovzdať maloletú [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá striedavá osobná starostlivosť sa bude realizovať tak, že maloletá [REDAKOVANÉ] bude v osobnej starostlivosti matky od 17:00 hod. piatka párneho kalendárneho týždňa do 17:00 hod. piatka nasledujúceho nepárneho kalendárneho týždňa a v osobnej striedavej starostlivosti otca od 17:00 hod. piatka nepárneho kalendárneho týždňa do 17:00 hod. piatka nasledujúceho párneho kalendárneho týždňa.

II. Každý z rodičov si prevezme na výkon svojej osobnej starostlivosti maloletú [REDAKOVANÉ] v stanovenom čase pred bydliskom matky a po uplynutí času svojej osobnej starostlivosti v stanovenom čase na rovnakom mieste odovzdá dieťa druhému rodičovi.

III. Každý z rodičov je povinný v stanovenom čase odovzdať maloletú do osobnej starostlivosti s jej osobnými vecami a riadne ju pripraviť.

IV. Otcovi dieťaťa sa nariaďuje platiť výživné na maloletú [REDAKOVANÉ] mesačne sumou po 100,- Eur, k rukám matky, vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred.“

2. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia sa zamietá.

3. Toto neodkladné opatrenie trvá najdlhšie do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej Okresným súdom Trenčín pod sp.zn. 26P/69/2020.

4. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/196/2020-118 zo dňa 25.08.2020 nadobudlo vykonateľnosť dňa 25.08.2020.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, uznesením č.k. 17CoP/58/2020-438 zo dňa 29.10.2020 zmenil uznesenie súdu I. inštancie a takto rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie mení tak, že maloletá [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] sa ponecháva v starostlivosti matky.

II. Otec dieťaťa je povinný platiť na výživu maloletej [REDAKOVANÉ] mesačne sumu 100 eur k rukám matky dieťaťa, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

III. Otec dieťaťa je oprávnený stykať sa s maloletou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] vždy od piatka 17.00 hod. do pondelka 10.00 hod. s tým, že matka je povinná maloletú pred stykom otcovi odovzdať pred bydliskom otca a otec je povinný po skončení styku maloletú matke odovzdať pred bydliskom matky.

IV. Matka je povinná maloletú [REDAKOVANÉ] na styk s otcom riadne pripraviť.

V. Návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamieta.

VI. Toto neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva rodičov a úpravu práv a povinnosti rodičov k maloletej, vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 26P/69/2020.

Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/58/2020-438 zo dňa 29.10.2020 čo do úpravy styku nadobudlo vykonateľnosť dňa 21.11.2020.»

3. Sťažovateľ uviedol, že matka maloletej mu ako otcovi maloletú dcéru [REDAKOVANÉ] ani raz neodovzdala do osobnej starostlivosti v zmysle už uvedeného uznesenia okresného súdu a ani raz mu maloletú dcéru neodovzdala a neumožnila mu styk s ňou v zmysle už uvedeného uznesenia Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“).

4. Sťažovateľ podal 31. augusta 2020 na okresnom súde návrh na výkon rozhodnutia. Táto vec bola najskôr vedená pod sp. zn. 34 Em 4/2020. Okresný súd uznesením č. k. 34 Em 4/2020-25 z 8. septembra 2020 preniesol miestnu príslušnosť vo veci výkonu rozhodnutia na Okresný súd Piešťany. Toto svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že maloletá má údajne bydlisko aj v meste [REDAKOVANÉ], kde s matkou býva, odkiaľ matka nechce maloletú vydať otcovi, ako aj s poukazom na záver, že v budúcnosti sa budú vyžadovať pravidelné, opakujúce sa plnenia určitých povinností. Okresný súd Piešťany podaním z 8. októbra 2020 vyslovil nesúhlas s prenesením miestnej príslušnosti. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 26 NcC 13/2020-64 z 21. októbra 2020 rozhodol, že nesúhlas Okresného súdu Piešťany s postúpením mu veci okresným súdom je dôvodný a na konanie je príslušný okresný súd. Spis sa vrátil na okresný súd a bola mu pridelená nová spisová značka 34 Em 5/2020.

5. Sťažovateľ vytkol, že od podania jeho návrhu na výkon rozhodnutia prešli takmer 4 mesiace a okresný súd svojou nečinnosťou a neefektívnou činnosťou spôsobil a stále spôsobuje, že sťažovateľ ako otec sa doteraz nemôže podieľať na výchove a starostlivosti vlastnej dcéry, napriek tomu, že toto právo mu priznáva vykonateľné rozhodnutie súdu – najskôr uznesenie okresného súdu č. k. 32 P 196/2020-118 z 25. augusta 2020 a následne uznesenie krajského súdu č. k. 17 CoP 58/2020-438 z 29. októbra 2020.

6. Sťažovateľ tiež poukázal na to, že ako oprávnený vo výkone rozhodnutia je maximálne aktívny a konajúcemu súdu oznamoval správanie povinnej svojimi podaniami z 3. septembra 2020, 8. septembra 2020, 22. septembra 2020, 23. novembra 2020, 1. decembra 2020, 7. decembra 2020 a 11. decembra 2020.

7. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ, pokiaľ ide o časť ústavnej sťažnosti prijatú na ďalšie konanie, navrhol, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že okresný súd v napadnutom konaní porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby prikázal okresnému súdu vo veci aktuálne vedenej pod sp. zn. 34 Em 5/2020 konať bez zbytočných prietáhov a zakázal okresnému súdu v danej veci pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd a tiež prikázal okresnému súdu zaplatiť sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 eur, ako aj náhradu trov konania.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

8. Na výzvu ústavného súdu sa podaním č. k. Spr 211/2021 z 11. marca 2021 doručeným ústavnému súdu 12. marca 2021 vyjadrila k ústavnej sťažnosti predsedníčka okresného súdu, v ktorom uviedla chronologický prehľad jednotlivých úkonov okresného súdu a konštatovala, že súd vykonáva úkony priebežne a plynule s náležitou odbornou starostlivosťou. Tiež poukázala na nasledujúce skutočnosti:

„... spis sa na Okresnom súde Trenčín po vrátení z Okresného súdu Piešťany nachádza od 24.11.2020, pričom v období od 16.12.2020 do 31.12.2020 bola zákonná sudkyňa práceneschopnou a Uznesením vlády SR č. 808/2020 z 31.12.2020 bolo rozhodnuté o obmedzení slobody pohybu od 01.01.2021 do 24.01.2021 za účelom zabránenia šíreniu nákazlivej choroby, kde účelom bolo znižovanie mobility obyvateľstva, pričom cesta na súd na pojednávanie nebola výnimkou z obmedzenia pohybu. Až Vyhláškou MS SR č. 24/2021 Z. z. zo dňa 22.01.2021 bolo upravené, že aj v čase núdzového stavu sa vykonávajú pojednávania v konaniach vo veci starostlivosti o maloletých vrátane výkonu rozhodnutia. Zároveň poukazujem na skutočnosť, že v zmysle čl. XIII § 9 zákona č. 9/2021 Z. z. lehoty na vykonanie procesných úkonov v konaní pred súdom účastníkmi konania do 28.02.2021 neplynuli.

I keď mám za to, že oprávnený – sťažovateľ svojim správaním v tomto konaní o výkon rozhodnutia nespôsobil prietahy, považujem za potrebné uviesť, že z úradnej činnosti súdu je zrejmé, že na Okresnom súde Trenčín je vedené konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, kde bolo potrebné opakovane zrušiť nariadený termín pojednávania z dôvodu na strane oprávneného – sťažovateľa. Z uvedeného sa javí, že oprávnený sa na jednej strane domáha okamžitého uskutočnenia výkonu rozhodnutia – neodkladného opatrenia, ktorého účelom je len dočasná a provizórna rýchla úprava pomerov účastníkov, na strane druhej sám svojim konaním spôsobujúcim prietahy v konaní o rozvod manželstva, v ktorom sa vo veci samej rozhoduje o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, prispieva k predĺženiu uvedeného konania a oddialeniu rozhodnutia vo veci samej a tiež k predlžovaniu tohto len dočasného provizórneho stavu.

Opakovane si dovoľujem vysloviť presvedčenie, že v ústavnou sťažnosťou napadnutom konaní nevznikla žiadna nečinnosť súdu, ktorej intenzita by nasvedčovala tomu, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, preto žiadosť o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 10.000,-Eur považujem v plnom rozsahu za nedôvodnú.“

9. K vyjadreniu okresného súdu zaujal na základe výzvy ústavného súdu stanovisko aj sťažovateľ. Tento vo svojom podaní doručenom ústavnému súdu 26. marca 2021 opätovne uviedol, že je v napadnutom konaní maximálne aktívny a z jeho strany nie sú spôsobené žiadne prietahy. Považuje za neprípustné, aby súd nedokázal za 7 mesiacov vykonať neodkladné opatrenie vo veci maloletého dieťaťa, pričom zdôraznil, že povinná dosiaľ ani raz nerešpektovala právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie.

10. Pokiaľ ide o tvrdenie okresného súdu, že sťažovateľ spôsobuje prietahy v konaní o rozvod manželstva, toto je podľa sťažovateľa nepravdivé a nenáležité. Uviedol, že v tomto konaní jedenkrát ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu svojej dočasnej práceneschopnosti, ktorý dôvod súdu aj riadne preukázal, súd ho akceptoval a nariadené pojednávanie odročil. Vo veci bol nariadený ešte jeden termín pojednávania, ktorý zrušil sám okresný súd z dôvodov na strane tohto súdu. Uvedené však podľa sťažovateľa žiadnym spôsobom nesúvisí s podanou ústavnou sťažnosťou a flagrantným neefektívnym postupom okresného súdu vo výkone rozhodnutia.

11. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania v danej veci, pretože na základe ústavnej sťažnosti, vyjadrenia okresného súdu, stanoviska sťažovateľa k tomuto vyjadreniu a predloženého súdneho spisu je zrejmé, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

12. Sťažovateľ sa svojou ústavnou sťažnosťou v časti prijatej na ďalšie konanie domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pričom k porušeniu sťažovateľom označených práv malo dôjsť postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

13. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

14. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

15. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

16. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z čl. 12 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), ktorý určuje, že súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb, ďalej z § 30 CMP, podľa ktorého po začatí konania postupuje súd v súčinnosti s ostatnými subjektmi konania tak, aby bola vec v čo najkratšom čase prejednaná a rozhodnutá.

17. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESĽP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

18. Predmetom posudzovaného konania pred okresným súdom je výkon rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Pokiaľ ide o prvé kritérium „zložitosť veci“, ústavný súd bral do úvahy aj v predmetnom prípade skutkový stav veci a platnú právnu úpravu, ako aj právnu povahu (charakter) veci, pričom na základe týchto hľadísk predmetné konanie o výkon rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým dieťaťom nemožno hodnotiť ako konanie po skutkovej alebo právnej stránke zložité (m. m. III. ÚS 188/05).

19. Napadnuté konanie má priamo vplyv na kvalitu života maloletej, preto ústavný súd je toho názoru, že takéto konania si vyžadujú mimoriadnu starostlivosť a pozornosť súdu, ktorá by mala viesť k efektívnemu a rýchlemu postupu v konaní.

20. Ústavný súd pri hodnotení okolností tohto prípadu a predovšetkým pri posudzovaní dĺžky konania zhodne s ESĽP (napr. H. v. United Kingdom z 8. 7. 1987) prihliadol aj na povahu konania dotýkajúceho sa ochrany záujmov maloletého dieťaťa a jeho osobného statusu, ktoré si vo všeobecnosti vyžadujú postup súdu s osobitnou starostlivosťou (m. m. II. ÚS 33/99, I. ÚS 53/02). Povaha tohto konania preto podmieňovala prísnejšie hodnotenie jeho priebehu ústavným súdom z toho hľadiska, či v ňom došlo nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou k zbytočným priet'ahom (m. m. I. ÚS 419/2015).

21. Špecifickému charakteru konania o výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí korešponduje aj osobitný účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ktorým je v danom prípade pružnosť konania garantujúca promptnosť donucovacej moci štátu zabezpečujúcej vynútenie plnenia povinností vyplývajúcich zo súdnych rozhodnutí o výchove maloletých detí a o úprave styku s nimi (III. ÚS 254/2015).

22. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v napadnutom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným priet'ahom.

23. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných priet'ahov v doterajšom priebehu konania a z chronologického prehľadu jednotlivých úkonov súdu a z predloženého súdneho spisu zistil, že sťažovateľ podal na okresnom súde návrh na výkon rozhodnutia 31. augusta 2020, uznesením z 8. septembra 2020 okresný súd preniesol miestnu príslušnosť vo veci výkonu rozhodnutia na Okresný súd Piešťany, ktorému bol spis zaslaný 24. septembra 2020. Po nesúhlase s prenesením miestnej príslušnosti a rozhodnutí Krajského súdu v Trnave o príslušnosti okresného súdu na konanie bol spis vrátený okresnému súdu 24. novembra 2020. Okresný súd 27. novembra 2020 ustanovil pre maloletú kolízneho opatrovníka,

ktorý bol 3. decembra 2020 požiadaný o poskytnutie súčinnosti pri zisťovaní informácií o dôvodoch, pre ktoré matka neplní povinnosť odovzdať maloletú v stanovený čas otcovi. Zároveň 3. decembra 2020 bola matka ako povinná vyzvaná na vyjadrenie sa k návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia, ktorá predmetné vyjadrenie súdu doručila 21. decembra 2020. Okresný súd 29. decembra 2020 vykonal úkony v súvislosti so sťažnosťou matky proti uzneseniu o ustanovení kolízneho opatrovníka a 22. januára 2021 uznesením danú sťažnosť zamietol. Následne 9. februára 2021 súd uznesením nariadil výkon rozhodnutia a tiež vyzval matku na dobrovoľné plnenie a 12. februára 2021 určil termín pojednávania na 19. marec 2021. Dňa 11. marca 2021 súd vykonal úkony v súvislosti s odvolaním matky proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia. Pojednávanie nariadené na 19. marec 2021 bolo odročené na neurčito pre neprítomnosť matky zo zdravotných dôvodov. Následne bol spis odoslaný ústavnému súdu.

24. Z uvedeného je zrejmé, že napadnuté konanie aktuálne trvá vyše 7 mesiacov, pričom po vyriešení otázky miestnej príslušnosti bol spis vrátený okresnému súdu 24. novembra 2020. Z prehľadu úkonov v napadnutom konaní po vrátení spisu vyplýva, že súd ich vykonával priebežne, plynule a bez úsekov neodôvodnenej nečinnosti, riadiac sa relevantnou právnou úpravou, a to štvrtou časťou CMP a vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých. Zisťoval informácie o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu súdu zo strany matky, následne nariadil výkon rozhodnutia a vyzval matku na dobrovoľné plnenie povinnosti.

25. Pokiaľ sťažovateľ namieta neefektívny postup okresného súdu, za ten podľa názoru ústavného súdu nemožno považovať prenesenie miestnej príslušnosti vo veci výkonu rozhodnutia na Okresný súd Piešťany, hoci napokon bolo rozhodnuté, že na konanie je príslušný okresný súd. Okresný súd toto svoje rozhodnutie riadne vyargumentoval, nemožno ho tak považovať za neodôvodnené a arbitrárne a je vyjadrením právneho názoru okresného súdu. Vzhľadom na tento záver, ako aj skutočnosti už uvedené ústavný súd uzatvára, že postup okresného súdu nebol v doterajšom priebehu konania neefektívny.

26. S prihliadnutím na celkovú dĺžku napadnutého konania a špecifiká právnej úpravy výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, uvedomujúc si aj povahu tohto konania podmieňujúcu prísnejšie hodnotenie jeho priebehu, ústavný súd konštatuje, že po preskúmaní postupu okresného súdu nezistil, že by sa okresný súd dopustil zbytočných prietáhov, a tým aj porušenia označených práv sťažovateľa, preto rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

27. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. apríla 2021

Robert Šorl
predseda senátu